

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

curiatis, nemini calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis uestris. Nunquid hic aliud q̄ præcepta dei cōmunia imposuit? Quod si hic pœnitentiæ doctor a deo in hoc ipsum institutus non docuit nos satisfactionem, nimirum fefellit nos, nec satis docuit pœnitentiæ officium.

Secundus Ezechielis. xvij. Si conuersus fuerit impius ab impietate sua & fecerit iudicium & iustitiam, uita uiuet & nō morietur, ecce nil nisi iudicium & iustitiam imponit, quæ tota uita facienda sunt, iuxta illud, Beati qui faciūt iudicium & iustitiam in omni tempore. Etiam hic ergo nos fefellit.

Tertius, Micheas vi. Indicabo tibi o homo, quid sit bonū, & quid dominus requirata te, utiq; facere iudiciū, & diligere misericordiam, & ambulare sollicitum cum deo tuo. Vides quid requirat ab homine deus pro satisfactione, deniq; præmittens irridet eos, qui per opera satisfacere uolunt d. Quid dignū offerā domino: Nunquid ei offeram holocaustomata, & uitulos aniculos: Nunquid placari potest in millibus arietum, aut in multis millibus hircorum: Nunquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum uentris mei pro peccato animæ meæ: q. d. non, quia deus pro peccato nulla talia requirit, sed iudiciū, & misericordiā, & timorem, ut dictum est, id est, nouam uitam

CONCLUSIO VI.

Papa non potest remittere ullam culpā, nisi declarando & approbando remissam a deo, aut certe remittendo casus reuatos sibi, quibus contemptis, culpa prorsus remaneret.

PRIMA pars est tam manifesta, ut etiam confessi sint quidā esse impropiam orationem, quādo papa dat remissionem culpæ. Alij uero se non intelligere. omnes enim confitentur a solo deo remitti culpam secundū illud Esaia xliij. Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum nō recordabor. Et Ioan. iij. Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mundi. Et Psal. cxxix. Si iniquitates obseruaueris domine dñe quis sustinebit: Quia apud te propitiatio est. Et infra, Apud dominū misericordia, & copiosa apud eum redemptio, Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius. Et psalmo. L. Cor mundum crea in me deus &c. Multa alia in scrip. Et B. Augusti-

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN
nus cōtra Donatistas tam frequētibus operibus nihil aliud agit
quam quod a solo deo remittuntur peccata.

Secunda pars similiter satis patet. Quia qui contemneret casus reseruatōs, certe non remitteretur ei ulla culpa. Qui uos spernit, inquit, me spernit, immo nullus uenit remissa culpa a deo, nisi simul secum portet reuerentiam clauium.

Hanc conclusionē, quia omnes ueram concedunt, non est necesse, ut mea assertione firmetur. Hic tamē signabo, quæ me mouent, & iterum confitebor ignorantiam meam. si quis dignetur me erudire, & hanc rem planius elucidare. Primo circa primā partē, uideēt esse ista oratio uel sentētia impropria, & euāgelico textui incōgrua, quando dicitur summum pontificem soluere (id est, declarare solutam) culpam, seu approbare. Textus enim non dicit, Quodcūq; ego soluerō in cœlis, tu solues super terrā sed contra, Quodcūq; tu solueris super terram, ego soluam, seu solutum erit in cœlis. ubi magis intelligitur deus approbare solutionem sacerdotis, quam contra.

Secundo circa secundam partem, certum est, quod quos casus soluit Papa, eosdem soluit & deus, nec potest quis deo reconciliari, nisi reconcilietur prius ecclesiæ, saltem uoto. Nec offensa dei tollitur, manente offensa ecclesiæ. Sed quæritur. Vtrum reconciliatus ecclesiæ, mox sit etiam reconciliatus deo? Textus certe habet, quod omnia soluta in ecclesia, sint & in cœlo soluta. Sed non uidetur hinc sequi, quod ideo omnia sint simpliciter soluta in cœlo, sed ea duntaxat, quæcūq; in ecclesia sunt soluta. Nec sunt parui pōderis hæ duæ quæstiones meo iudicio, de quibus forte in conclusione sequenti meum iudicium latius aperiā.

CONCLUSIO.

VII.

Nulli prorsus remittit deus culpam, quin simul eum subiciat, in omnibus humiliatum sacerdoti suo uicario.

Hanc assero, nec eget disputatione aut probatiōe, tanto oīm consensu approbata. sed in eius intelligētia adhuclaboro. Et ut meum sensum stultus primo dicam, quia ista cum sua precedente conclusione id asserunt, Quod deus non remittat culpam, nisi sit prior remissio sacerdotis (saltem in uoto) sicut clare textus sonat, Quodcūq; ligaueris &c. Et illud Matt. vi. Vade prius recō